

Kinh Nhân Duyên Chẳng Ăn Thịt Do Tâm Từ Của Nhất Thiết Trí Quang Minh Tiên Nhân

Huyền Thanh dịch

---o0o---

Nguồn

<http://www.tuvienquangduc.com.au/>

Chuyển sang ebook 10-07-2015

Người thực hiện :

Nguyễn Ngọc Thảo - thao_ksd@yahoo.com.vn

Tuyết Nhung - tuyetnhungbc1617@yahoo.com.vn

Dũng Trần - dungxtr2004@gmail.com

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

---o0o---

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Phật trụ tại tịnh xá **Tự Tại Thiên Từ** ở thôn **Di Gia Nữ**, Đạo Trường **Tịch Diệt** thuộc nước **Ma Già Đê**.

Thời có người con của vị Bà La Môn **Ca Ba Lợi** (Kalpali) tên là **Di Lạc** (Maitreya) có thân thể màu vàng ròng với 32 tướng 80 vẻ đẹp, phóng ánh sáng bạc xen kẽ tô điểm màu vàng như núi bạc trắng (bạch ngân sơn), uy quang vô lượng, đi đến chỗ của Đức Phật.

Bấy giờ Đức Thế Tôn cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị **Tỳ Khuru** (Bhikṣu) đang **Kinh Hành** (Caṅkramaṇa) trong rừng. Lại có năm trăm người của **Phạm Chí** (Brāhmaṇa: Bà La Môn) búi tóc, từ xa nhìn thấy Di Lạc có uy nghi an tường, tướng tốt trong sạch, cúi năm vóc sát đất như núi bạc sụp xuống, thành đồng hoa vàng với mọi báu xen kẽ rực rỡ. Hoa vàng, đài vàng, bảy báu làm quả trái, ở trong đài các có âm thanh màu nhiệm...rồi nói Kệ rằng:

“Con thấy Mâu Ni Tôn (Munī-nātha)

Diện mạo thường thanh tịnh

Trăm tướng Phước đặc biệt

Thế Gian không ai bằng

Tận hết phiền não dơ

Trí Tuệ đều thành mãn

Một hương thường quy mệnh

Thân Tâm không mệt mỏi

Nên Con cúi năm vóc

Muốn được Thắng An Lạc

Thoát khổ không còn sợ

*Kính lễ **Thích Ca Văn** (Śākyamuṇi) ”*

Thời các vị Phạm Chí thấy nghe việc này, liền bạch Phật rằng: “Thế Tôn ! Như vị Đồng Tử này có uy nghi an tường, ánh sáng vô lượng cùng với Đức Phật không có khác, ở chỗ của Đức Phật, bắt đầu phát Tâm Đạo, thọ trì Kinh gì ? Nguyên xin Đấng **Thiên Tôn** (Deva-nātha) vì con giải nói”.

Đức Phật bảo Phạm Chí **Thức Kiền**: “Nay ông hãy lắng nghe ! Hãy khéo nghĩ nhớ ! Ta sẽ vì ông phân biệt giải nói, khiến cho ông vui vẻ.

Ở thời quá khứ, cách nay vô lượng vô biên A tăng kỳ kiếp, có Thế Giới tên là **Thắng Hoa Phu**, Đức Phật hiệu là **Di Lạc** (Maitreya) luôn dùng **Tâm Từ** (Maitracitta), bốn Pháp vô lượng, giáo hóa tất cả. Đức Phật ấy nói Kinh tên là **Từ Tam Muội Quang Đại Bi Hải Vân**, nếu có ai nghe thấy, liền được vượt qua tội sinh tử trong trăm ức vạn kiếp, ắt được thành Phật không có nghi ngờ.

Thời trong nước ấy có vị Đại Bà La Môn tên là **Nhất Thiết Trí Quang Minh**, là bậc thông tuệ nhiều Trí, rộng thông hiểu mọi Kinh, kỹ nghệ của Thế Gian, 64 khả năng, không có thứ gì chẳng thông thạo. Nghe Đức Phật ra đời, nói Kinh **Từ Tam Muội Quang Đại Bi Hải Vân**, liền dùng tất cả nghĩa luận của Thế Gian chất vấn Đức Phật ấy nhưng chẳng thể khuất phục được. Tức liền tin phục xin làm Đệ Tử của Đức Phật, tìm câu Tâm **A Nậu Đa La**

Tam Miếu Tam Bồ Đề (Anuttarā-samyaksambuddhi) Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác) rồi nói lời này: “Nay con ở trong Phật Pháp, tụng trì Kinh **Đại Từ Tam Muội Quang Đại Bi Hải Vân**. Dùng Công Đức này, nguyện ở thời vị lai vượt hơn số Kiếp tính đếm được, ắt thành Phật có hiệu là **Di Lạc** (Maitreya)”.

Khi ấy rời bỏ nhà, liền vào núi sâu, để tóc dài làm tướng, tu hành **Phạm Hạnh** (Brahma-caryā) trong tám ngàn năm, ít ham muốn không có thay đổi, xin ăn để nuôi mạng sống, tụng trì Kinh đó, **Nhất Tâm** trừ tán loạn.

Thời đó, Thế Gian có **Vũ Tinh** xuất hiện, quốc vương hoang dâm, **Tuệ Tinh** (sao chổi) quét ngang, mưa liên tục chẳng dứt, nước đột ngột dâng cao...

Tiên Nhân ngồi ngay thẳng, chẳng đi xin ăn được, trải qua bảy ngày thời trong khu rừng ấy có 500 con thỏ trắng, có hai con thú là mẹ con thỏ vua, nhìn thấy Tiên Nhân bảy ngày chẳng ăn, nên nói lời này: “Nay vị Tiên Nhân này vì Phật Đạo cho nên nhiều ngày chẳng ăn, ắt mạng chẳng kéo dài được. Cây **Phước Pháp** (Dharma-ketu) sắp sụp đổ, **biển Pháp** (Dharma-sāgara) sắp khô cạn. Nay Ta sẽ vì Đại Pháp vô thượng, khiến cho Ngài trụ lâu xa, mà chẳng tiếc thân mệnh”

Liên bảo các con thỏ: “Tất cả các **Hành** (Samskāra) thấy đều không có thường. Chúng sinh yêu thương thân mình, sống hão chết hão, chưa từng vì Pháp. Nay Ta muốn vì tất cả chúng sinh làm cây cầu lớn khiến cho Pháp trụ lâu, nên cúng dường Pháp Sư”

Bấy giờ vua thỏ liền vì đám thỏ mà nói Kệ rằng:

“Nếu có loài Súc Sinh

Được nghe tên chư Phật

Lìa hẳn ba đường ác

Chẳng sinh chốn tám nạn

Nếu nghe Pháp phụng hành

Sinh ra thường gặp

Phật Tin Pháp không nghi ngờ

Quy y Hiền Thánh Tăng

Tùy thuận các Giới Hạnh

Như vậy mau thành Phật

*Ất đến **Đại Niết Bàn** (Mahā-nirvāṇa)*

Thường nhận vui vô thượng”

Khi ấy vua thỏ nói Kệ này xong, liền bảo các con thỏ rằng: “Nay Ta đem thân, muốn cúng dường Pháp, các người thích hợp nên mỗi mỗi đều tùy vui. Tại sao thế ? Vì Ta từng ở nhiều Kiếp chôn thân vô số, ba Độc đã sai khiến làm hình chim thú, sống không có căn cứ, chết không có căn cứ, chưa từng vì Pháp. Nay Ta muốn vì Pháp vô thượng cho nên vứt bỏ thân mệnh cúng dường Pháp Sư”

Thời vị Thân cây núi liền gom củi thom lại, rồi nhóm lửa. Mẹ con thỏ vua nhiễu quanh bàn chân của Tiên Nhân đủ bảy vòng, rồi bạch rằng: “Đại Sư ! Nay con vì Pháp, xin cúng dường Tôn Giả”

Tiên Nhân bảo rằng: “Người là súc sinh, tuy có **Tâm Từ** (Maitra-citta) nhưng do Duyên nào mà có thể làm như thế ?”

Thỏ thưa với Tiên Nhân: “Con tự đem thân của mình cúng dường **Nhân Giả** (Jina) vì muốn Pháp trụ lâu, khiến cho chúng sinh được nhiều ích”

Nói lời đó xong, liền bảo thỏ con rằng: “Con có thể tùy ý tìm kiếm cỏ, nước...cột buộc Tâm suy nghĩ, chính niệm Tam Bảo”.

Lúc đó thỏ con nghe điều mẹ đã nói, liền quỳ xuống thưa với mẹ rằng: “Như mẹ đã nói vì Đại Pháp vô thượng nên muốn cúng dường. Con cũng nguyện vui”

Nói lời này xong, liền tự nhảy vào trong lửa, thỏ mẹ tùy theo sau nhảy vào.

Ngay lúc Bò Tát buông bỏ thân thời Trời Đất chấn động lớn, cho đến **Sắc Giới** (Rūpa-dhātu) cùng với chư Thiên đều tuôn mưa hoa Trời, cầm lấy

cúng dường. Sau khi thịt chín thời vị Thần cây núi bạch với Tiên Nhân rằng: “Mẹ con thỏ vua vì cúng dường cho nên ném thân vào trong lửa. Nay thịt đã chín, Ngài có thể ăn”

Thời Tiên Nhân ấy nghe vị Thần cây nói, thời buồn bã chẳng nói nên lời. Dem Kinh đã tụng viết lên lá cây, lại nói Kệ rằng:

“Thà ngay thân này phá con mắt

Chẳng nở giết hại, ăn chúng sinh

*Chư Phật đã nói Kinh **Từ Bi***

*Trong Kinh ấy nói thực hành **Từ** (Maitra)*

Thà phá xương tủy rời đầu, não

Chẳng nở nuốt thịt, ăn chúng sinh

Như Phật đã nói kẻ ăn thịt

*Người này hành **Từ** chẳng đầy đủ*

Thường bị đoản mệnh, thân nhiều bệnh

Mê đắm sinh tử, chẳng thành Phật”

Khi Tiên Nhân ấy nói Kệ này xong, nhân đây phát lời Thề rằng: “Nguyện Ta đòi đòi chẳng khởi tương giết chóc, luôn chẳng ăn nuốt thịt, vào **Bạch Quang Minh Từ Tam Muội** cho đến thành Phật, đặt ra Giới **Đoạn Nhục**”

Nói lời này xong, tự ném mình vào trong lửa, cùng với thỏ vút bỏ mạng.

Lúc đó Trời Đất chấn động theo sáu cách. Do sức của Thiên Thần cho nên cây phóng ra ánh sáng màu vàng rờn rục rờ chiếu soi hàng ngàn cõi nước.

Thời các người dân trong nước ấy thấy ánh sáng màu vàng rờn phát ra từ cây trên núi, liền lần theo ánh ánh đi đến. Đã thấy Tiên Nhân cùng với hai

con thỏ chết ngay trong lửa. Thấy bài Kệ đã nói kèm được Kinh Phật, nên cầm lấy quay về dâng lên Đức Vua.

Đức vua nghe Pháp này, liền truyền bá lưu hành, khiến cho người nghe được việc này đều phát Tâm **Vô Thượng Chính Chân Đạo**”

Đức Phật bảo **Thức Kiên**: “Nay ông nên biết ! Vua thỏ trắng thời ấy, hiện nay là thân Ta **Thích Ca Văn Ni Phật**. Thỏ con đó nay là **La Hầu La** (Rāhula). Tiên Nhân tụng kinh đó nay là người con Bà La Môn ở trong Chúng này, là **Di Lạc Bồ Tát Ma Ha Tát**. Sau khi Ta vào Niết Bàn 56 ức vạn năm, (Di Lạc) sẽ ở cõi nước của Chuyển Luân Thánh Vương **Nhương Khư** (Śaṅkha) ngồi tại tòa Kim Cương trong vườn **Hoa Lâm** dưới cây **Bồ Đề Long Hoa** (Nāga-puṣpa) được thành Phật Đạo, chuyển bánh xe Pháp màu nhiệm.

Năm trăm con thỏ đó nay là 500 vị Tỳ Khưu thuộc nhóm **Ma Ha Ca Diếp** (Mahā-kāśyapa). Hai trăm năm mươi vị Thần cây núi đó là 250 vị Tỳ Khưu thuộc nhóm **Xá Lợi Phất** (Śāriputra), **Mục Kiên Liên** (Maudgalyāyana). Một ngàn vị quốc vương đó là 1000 vị Bồ Tát thuộc nhóm **Bạt Đà Bà La** (Bhadra-pāla). Các người dân trong cõi nước của vị vua ấy được nghe Kinh, từ khi Ta ra đời cho đến **Lâu Chí** (Rucika, hay Rudita), ở khoảng trung gian ấy là Đệ Tử thọ Pháp đắc Đạo vậy”

Đức Phật bảo **Thức Kiên**: “Bồ Tát cầu Pháp, siêng năng cực khổ trải qua nhiều kiếp chẳng tiếc thân mệnh. Tuy lại theo sự báo ứng, thọ nhận thân súc sinh nhưng thường vì Pháp chẳng tiếc thân mệnh, nhảy vào hầm lửa, dùng thân cúng dường, liền được vượt qua tội sinh tử trong trăm vạn ức kiếp. Lúc đó được ở ngay trước mặt hàng hà sa đấng vô lượng chư Phật. Thoạt tiên ở trước mặt Di Lạc được thành Phật Đạo. Vì sao các ông chẳng siêng năng vì Pháp ?”

Đức Phật nói lời ấy thời 500 vị Phạm Chí thuộc nhóm **Thức Kiên** cầu xin Đức Phật cho xuất gia.

Đức Phật nói : “**Lành thay !**” thì râu tóc tự rơi xuống, liền thành **Sa Môn** (Śramaṇa). Đức Phật vì họ nói Pháp, đột nhiên Ý hiểu biết, thành **A La Hán** (Arhat). Tám vạn chư Thiên cũng phát Tâm **a Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề**.

Thời Đại Chúng trong Hội nghe điều Đức Phật đã nói, mỗi mỗi đều xưng tán chỗ Hành của Bồ Tát.

Xá Lợi Phát bạch Phật rằng: “Khi bị Tiên Nhân ấy nhảy vào hầm lửa xong thời được sinh về chốn nào?”

Đức Phật bảo Xá Lợi Phát: “Khi vị Tiên Nhân ấy nhảy vào hầm lửa xong thời sinh ở **Phạm Thế** khắp vì tất cả nói Pháp **Đại Phạm** cho đến thành Phật chuyển bánh xe Đại Phạm, Kinh Điển đã nói cũng có tên là **Từ Tam Muội Quang Đại Bi Hải Vân**. Đã đặt ra **Ba La Đề Mộc Xoa** (Pratimokṣa): Người chẳng thực hành **Từ** (Maitra) thì gọi là người phạm **Cấm**, người ăn thịt ấy thì phạm vào **Trọng Cấm**, thân sau sinh ra thường uống nước đồng nóng bỏng... đến khi vị Tiên Nhân ấy được thành Phật thời như Kinh **Di Lạc Bồ Tát Hạ Sinh** nói”

Tôn Giả A Nan nghe điều Đức Phật đã nói, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở vai phải, quỳ gối phải sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật, chéo bàn tay, quỳ thẳng lưng rồi bạch Phật rằng: “Thế Tôn ! Di Lạc thành Phật đã nói **Giới** Pháp liền đem Tâm Từ đặt ra sự **chẳng ăn thịt** làm **Trọng Cấm** vì phạm, thật là lạ lùng ! thật là đặc biệt !”

Thời Đại Chúng trong Hội khác miệng đồng âm, đều cùng nhau khen ngợi Giới **chẳng ăn thịt** của chúng sinh trong nước ấy “**Nguyện sinh về nước ấy**”. Đức Phật đều thọ ký sẽ được vãng sinh.

Tôn Giả A Nan lại bạch Phật rằng: “Nên dùng tên nào gọi Kinh này ? Thọ trì như thế nào?”

Đức Phật bảo A Nan: “Thiết yếu của Pháp này có tên là **Bồ Tát Bạch Thổ Vương** (vua thổ trắng) **chẳng tiếc thân mệnh** vì **Đạo vô thượng**, cũng có tên gọi là Kinh **Nhân Duyên chẳng ăn thịt do Tâm Từ của Nhất Thiết Trí Quang Minh Tiên Nhân**. Như vậy mà thọ trì”

Tôn Giả A Nan với các vị Tỳ Khưu nghe điều Đức Phật đã nói, đều vui vẻ phụng hành.

KINH NHÂN DUYÊN CHẲNG ĂN THỊT

DO TÂM TỪ CỦA NHẤT THIẾT TRÍ QUANG MINH TIÊN NHÂN

03/04/2012

---o0o---

HẾT